

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 92.

Tiende Session.

51de Møde.

Tirsdagen den 21de December.

(Fort.)

Ordføreren (forts.): Det hedder i den oprindelige § 2, at de Afgifter, være sig i Penge eller Naturalydelser — og under Naturalydelser indbefattes ogsaa Smaaredsel o. desl. skulle forandres til en fast aarlig Afgift i Byg. Det Spørgsmaal, der ved den foreløbige Behandling blev berørt, var: efter hvilke Regler Commissionen skulde gaae ved denne Convertering, og om det ikke var en Feil, at man ikke havde optaget det her, idet det nemlig slutter sig til det Paafølgende i Paragraphen, hvorefter Eiendommen i det Hele skal taxeres til sin Værdi. Det vil nu være nødvendigt at foretage Taxationen paa den Maade: at ansætte det sandsynlige Udbytte af Korn og dernæst at lægge Prisen paa Kornet til Grund for Taxationen, en Taxationsmaade, der, naar de Paagjældende deri faae nogen Dvælse, vel ikke vil medføre nogen synderlig Banskfelijkheid. Derimod kan det vistnok medføre praktiske Banskfelijkheid, at der siges, at Ansættelsen maa højst stee til 4 Tdr. pr. Td. Hartkorn, da den paafølgende § 4 siger, at, forsaavidt de Afgifter, der nu svares af Eiendommen, converteret til Byg, overstige 4 Tdr. Byg pr. Td. Hartkorn, skal det overskydende Beløb betales i Korn efter Capitelstarten, og det forudsættes altsaa her, at hele Pengeafgiften converteres i Byg. Man har derfor foreslaaet, at det skulde udtrykkes saaledes i § 2: „Afgift i Byg, som,

forsaavidt den ikke overstiger 4 Tdr. Byg af hver Td. Hartkorn, skal paahvile Eiendommen som usforanderlig, betalbar efter hvert Aars Capitelstart.“

Naar det i det paafølgende Membrum af denne Paragraph hedder: „en saadan Fæstelovgivningen undergIVEN Eiendom,“ da vil det sees: saavel heraf som af mange andre Steder i Lovudkastet, at det oprindelig har været skrevet med Gaarde for Die, og at man senere har tilføjet den Bestemmelse, som Udvalget iøvrigt aldeles billiger, at Huse i dette Tilfælde ogsaa skulde medtages. Men paa dem passer Bestemmelsen her ikke, thi de ere ikke undergivne saadan Indskrænkning med Hensyn til Fæstelovgivningen, som Tilfældet er for Gaardenes Vedkommende, og Udvalget har derfor foreslaaet, at der skulde sættes istedetfor „en saadan — for Gaardenes Vedkommende den almindelige Fæstetvang undergIVEN — Eiendom,“ og der tilføies, hvad vistnok er en Selvsølge bør nævnes, at det skal stee under Forudsætning af „Fæsteledighed.“ Derimod har det været Gjenstand for meget vidtløftige Forhandlinger i Udvalget, om Taxatorerne med Hensyn til at finde Kjøbesummen bør kunne tage særligt Hensyn til Eiendommens Værdi i Handel og Wandel, og man har ikke været aldeles paa det Rene med sig selv, om det ikke blot her i dette Forhold, men ogsaa med Hensyn til alle dets Consequenser og dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal gaaer an at lade Værdien i Handel og Wandel være det, der skal være Grundlag for Taxationen, og om det med Retfærdighed her maa kunne anvendes.